

КОМУНІКАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАРКЕТИНГУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Захарченко Н.В.

Кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Одеса, Україна)

В даний час, коли в Україні відбуваються кардинальні економічні реформи, значною мірою підвищуються роль і значення сучасних керівників, як державних організацій, так і комерційних підприємств у прискоренні та підвищенні ефективності проведених реформ. При цьому ряд відомих авторів вважають, що процес керівництва складається з навичок особистого впливу на підлеглих, засобів комунікацій і методів формування трудової поведінки підлеглих [3]. Деякі вчені та фахівці розглядають поведінку підлеглих як самостійну функцію управління [2; 4].

На думку автора, вплив і комунікації мають базуватися на двох основних принципах: 1) орієнтація керівництва на кінцеву мету конкретного підприємства; 2) цільового призначення функціонування підприємства.

Однак, вивчення та аналіз практики керівництва ряду підприємств показує, що сучасного керівника відрізняє здатність до інновацій і вміння стимулювати у своїх підлеглих прагнення до досягнення цілей підприємства. При цьому керівник інноваційного типу знає, куди він веде підприємство і здатний спонукати підлеглих слідувати за собою.

Більшість авторитетних фахівців вважають, що навички керівництва можна розвивати, але деякі вчені вважають, що мистецтву керівництва немає заміни і система управління не може створювати керівників, - ними народжуються, а не стають. У той же час вони відзначають, що система може створювати умови, за яких здатність бути керівником проявиться або буде подавлена [1]. Керівник в процесі управління здійснює ряд конкретних функцій, які в цілому визначають результати діяльності підприємства. Аналіз показує, що всі ці роботи характеризуються значною різноманітністю (до 200 видів дій у день), а також різноманітністю форм цих дій і місця їхнього здійснення, широкими контактами, швидкістю зміни подій, людей і дій.

Слід підкреслити, що керівник має підтримувати найбільш важливі особисті контакти з тими, хто по справжньому його приваблює і збагачує життя підприємства і результати його діяльності.

Оскільки в бізнесі все змінюється швидко, щоб забезпечити стабільність підприємства, керівник повинен систематично коригувати його цілі і завдання. Але найголовніше, керівник повинен володіти вмінням керувати, організовувати і підтримувати роботу колективу, бути готовим до дій, ризику та впровадженню інновацій в свою діяльність.

Важливе значення в роботі керівника відводиться комунікаціям. Відомо, що ділова інформація поширюється на підприємстві, як по горизонталі, так і по вертикалі. Тільки 20-25% інформації, які виходять від керівника компанії, доходять до працівників і правильно приймаються ними.

Дослідження також підтверджують, що до керівництва компанії доходить не більше 10% даних, спрямованих ними до рядових працівників. Однак, досвід провідних американських фірм підказує, що їх керівники віддають 2/3 свого часу безпосередньо управлінню, що включає керівництво, навчання, вимірювання та ін. види діяльності. Решту часу йде на планування, організацію, контроль і аналіз. За оцінками ряду фахівців на роботу з інформацією керівник витрачає від 50 до 65% часу.

Визначення оптимальних обсягів інформації, що надходить до керівника, створює умови якісного прийняття різних управлінських рішень. Більшість фахівців, як вітчизняних, так і зарубіжних в області організації праці керівника бачать вихід у запровадженні інновацій, зокрема в автоматизації їх робочих місць та оновленні інформаційних технологій в офісах підприємств, фірм і компаній. У західних країнах контори майбутнього активно розробляють і практично впроваджуються на базі сучасних персональних ЕОМ.

Застосування ЕОМ дає можливість використовувати сучасні системи забезпечення прийняття управлінських рішень керівникам на основі оптимального складу необхідної інформації. Ефективним методом вдосконалення управлінської діяльності керівника служить

метод розподілу обов'язків, як за функціональною ознакою, так і на основі інтересів споживачів. Крім того, важливим інструментом якості роботи керівника є визначення обов'язків і повноважень, що досягається за допомогою схеми організації та розподілу обов'язків. І, нарешті, ефективність роботи керівника визначається використанням ним сучасних методів обробки інформації, включаючи електронну пошту, електронний офіс, електронну систему, Інтернет та ін. Основними критеріями в оцінці діяльності керівника є розробка та впровадження різноманітних нововведень і на цій основі підвищення ефективності його праці.

Творча інноваційна діяльність керівника підприємства полягає у формулюванні нових ідей, концепцій рішень і т.д. Адміністративна діяльність – це безпосереднє управління діями і поведінкою виробничої системи, використовуючи при цьому необхідні нововведення.

Технічна складова у праці керівника полягає у впровадженні нових інформаційних технологій на основі використання сучасної комп'ютерної техніки. До таких засобів слід віднести системи підтримки прийняття рішень (СППР / SS), експертні системи тощо.

Література:

1. Активізація інноваційної діяльності: організаційно-правове та соціально-економічне забезпечення: [монографія] / О.І. Амоша, В.П. Антонюк, А.І. Землянкін та ін. – НАН України. Ін-т економіки пром.-ті. – Донецьк, 2007.-328с.
2. Грузнов И.И. Управление процессами исследования и разработки инноваций / И.И. Грузнов. – Одесса: Полиграф, 2007. – 434 с.
3. Захарченко В.И. Инновационное развитие в Украине: наука, технология, практика: [монографія] / В.И. Захарченко, Н.Н. Меркулов, Л.В. Ширяева. – Одесса: Фаворит, 2011. – 598 с.
4. Стрелец И.А. Новая экономика и информационные технологии / И.А. Стрелец. – М.: Изд-во «Экзамен», 2003. – 256 с.

ДЕРЕГУЛЯЦИЯ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ: ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ

Иванищева А.В.

Старший преподаватель кафедры экономики и управления

Одесский национальный университет имени И.И. Мечникова (Одесса, Украина)

Обеспечение условий ведения хозяйственной деятельности и на этой основе устойчивого развития экономики Украины - важная задача современности. Установление государством определенных ограничений ведения хозяйственной деятельности сдерживает развитие субъектов предпринимательства, что сказывается на объеме производства товаров и предоставления услуг, количества рабочих мест, объеме реализации продукции. С 1998 в Украине реализуется политика дерегулирования экономики, направленная на упрощение условий хозяйствования, улучшение бизнес - климата.

Дерегуляция - отмена мер, сдерживающих свободную конкуренцию на финансовых рынках [1].

Дерегуляция - отмена регулирования, контроля, например, отмена мер, сдерживающих свободную конкуренцию на рынках [2].

Дерегуляция и развитие предпринимательства входят в перечень первоочередных реформ, определенных «Стратегией-2020», которая была представлена Президентом Украины Петром Порошенко. Проект Концепции дерегулирования экономики Украины определяет основные принципы и направления дерегулирования экономики Украины на 2014 - 2020 года и является основой для разработки соответствующих нормативно-правовых актов в сфере дерегулирования экономики, направленных на совершенствование регистрационно-разрешительной, налоговой, бюджетной системы Украины, создание надлежащих условий для осуществления внешнеторговых операций, стимулирование развития малого предпринимательства, усовершенствования процедур осуществления государственного надзора (контроля) в сфере хозяйственной деятельности.

Согласно вышеуказанной концепции «Дерегулирование экономики» - это уменьшение степени вмешательства государства в предпринимательскую деятельность, упрощения